

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, że w przypadku spornych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Hangzhou Duralamp Electronics przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-459/07)

(2008/C 51/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Chiny) (przedstawiciele: M. Gambardella i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin, opublikowanego w Dz.U. L 272/1 z dnia 17 października 2007 r., w zakresie w jakim ma zastosowanie do skarżącej,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca chińska spółka wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin⁽¹⁾, w zakresie w jakim środki te mają do niej zastosowanie.

Na poparcie swego wniosku skarżąca podnosi, że stanowisko Rady, w świetle którego wszystkie CFL-i stanowią ten sam produkt niezależnie od ich żywotności, mocy, powłoki, innych scalonych elementów, długości, średnicy, przekątnej i użytkownika końcowego, jest nieprawidłowe.

Skarżąca podnosi następnie, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy obliczeniu marginesów dumpingu, marginesów podcięcia cenowego i wysokości wyrządzonej szkody. Metodologia, za pomocą której dokonano ekstrapolacji danych na podstawie danych Eurostatu nie została zdaniem skarżącej wyjaśniona w spornym rozporządzeniu a Rada powinna była przedstawić stronom dochodzenia jawne streszczenie zastosowanej metodologii oraz przykłady obliczeń.

Ponadto skarżąca podnosi, że jej prawo do zostania wysłuchaną co do okoliczności wyboru analogicznego kraju zostało naruszone, jako że w toku dochodzenia, które doprowadziło do wydania spornego rozporządzenia, nie umożliwiono jej przedstawienia uwag w przedmiocie wyboru Korei w miejsce Meksyku, jako analogicznego kraju.

Ponadto skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 7, 9 i 21 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nakładając cła antydumpingowe w sytuacji, gdy nie wymagał tego interes Wspólnoty.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie nakładając cła antydumpingowe pomimo okoliczności, że skarga prowadząca do wszczęcia dochodzenia nie została poparta przez przemysł wspólnotowy, jako że część producentów wspólnotowych sprzeciwiających się skardze, reprezentowała ponad 50 % łącznej wspólnotowej produkcji podobnego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2007 r. — Nokia przeciwko OHIM — Medion (LIFE BLOG)

(Sprawa T-460/07)

(2008/C 51/90)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nokia Oyj (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Tanhuanpää)